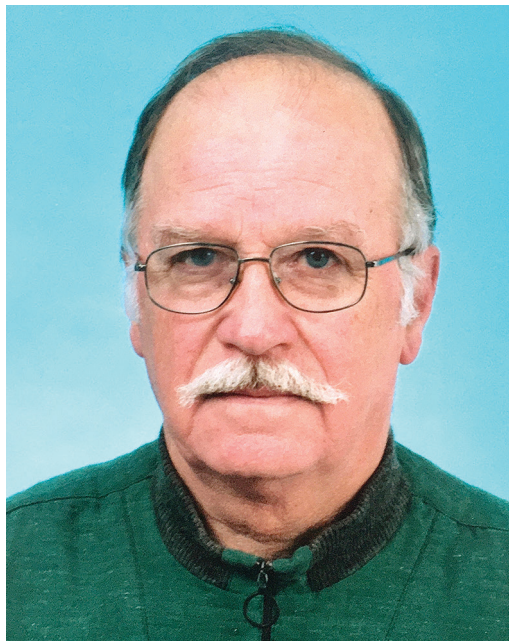

IN MEMORIAM TONE ZAJC

(14. 7. 1939 – 9. 5. 2022)

V maju je svojo življenjsko pot zaključil dolenski geodet Tone Zajc. Vsak človek je svet zase, s svojimi hotenji, željami, voljo in delovno energijo. Ob vstopu v življenje niso dane vsem enake možnosti, zato je od posameznika odvisno, kakšno življenjsko pot si bo izbral.

Tone se je rodil 14. 7. 1939 v suhokranjski vasi Vrh pri Križu. Očeta je vzela vojna, mama pa je ostala sama na skromni kmetiji s štirimi otroki. Kljub težkemu življenju so ga poslali v šolo v Ljubljano, saj je nekdo prepoznal njegovo pridnost in nadarjenost. Leta 1959 je tako pridobil naziv diplomirani geometer.

Takoj po zaključku šolanja, že 12. 8. 1959, se je zaposlil pri Upravi za vodarstvo – sekcija za zgornjo Savo. Od 1. 4. 1961 je bil zaposlen na takratnem Zavodu za izmero in kataster zemljišč v Novem mestu. Naziv podjetja se je sicer v obdobju njegovega službovanja spremenil, najprej v Geodetsko upravo Novo mesto in kasneje v Geodetsko upravo RS, in tudi način dela se je spreminjal. Na geodetski upravi je bil geodet ves čas, vse do upokojitve 31. 8. 1999.

To so bili še časi, ko je imel geodet, še zlasti na terenu, ugled in spoštovanje. Tone je bil terenec in je svoje izkušnje delil z geodeti, ki smo prihajali za njim. S svojim umirjenim značajem in izkušnjami je imel zaupanje med ljudmi in je znal rešiti marsikatero nesoglasje ali spor okrog mej. Tako kot marsikateremu geodetu je bilo lepši del njegovega službovanja terensko delo, vendar je kasneje postal pisarniški geodet.

Ob novih pristopih v geodetski službi se je s svojo marljivostjo uspešno vključil v spremembe, ki jih je prinesel čas, v zemljiškem katastru. Vnašal je ZK-točke, skrbel za centralno evidenco elaboratov ter odpravljal neskladja med opisnim in digitalnim delom zemljiškega katastra. V Novem mestu je ta dela večinoma opravljal Tone. Njegova marljivost je bila nam sodelavcem v poduk in za vzor, saj smo se od njega veliko naučili, med drugim tudi, kako pomemben je arhiv za zemljiški kataster. Ob njem smo spoznavali tudi zgodovinsko vrednost starih načrtov in elaboratov.

Tone si je z ženo Tončko leta 1962 ustvaril družino. Rodila sta se jima sinova Peter in Tomaž. Po ženini smrti sta se odrasla sinova kmalu odselila. Ostal je sam, a ne osamljen, saj se je srečeval s sorodniki, sosedmi ... Vedrost so mu v življenje vnašali tudi vnuki in dočakal je pravnuka. Bolezen mu je žal postopoma jemala moči in ga 9. maja letos premagala.

Ko človek za vedno odide, ostanejo spomini. Med nami bo ostal zapisan kot umirjen, preudaren, ustrežljiv, zanesljiv sodelavec, prijatelj, sosed in tudi ljubitelj narave.

Tone, hvaležni smo, da smo te poznali in bili v tvojem življenju v tvoji bližini. Počivaj v miru!

Po poslovilnem govoru Tonetovega vrstnika in geodeta Ivana Hrovatiča

prirenila Majda Meštrič